ОСТАННІ НОВИНИ

09:55 Саміт підтримки: про що говорили Стармер, Макрон і Мерц із Зеленським

09:44 Несподівано помер 3-разовий чемпіон НБА, який став знаменитим коментатором

09:39 Понад 150 дронів запустили росіяни по Україні минулої ночі: під ударами Харків, Конотоп, Одеса

08:35 У Новороссійську горить найбільше на Північному Кавказі нафтосховище

08:32 Конфлікти для Овна, спокуса для Тельця і випробування для Раків: гороскоп на 8 червня

08:01 США розкрили справжній план путіна щодо завершення війни в Україні

07:45 Новий поворот у війні: дедалі більше країн не вірять у поразку України

ЖИТТЄВІ ІСТОРІЇ

«Ваша мама жива. Шукайте», — сказала екстрасенс": в Одесі дочка через 21 рік знайшла зниклу безвісти матір

6:20 — 10 жовтня 2021

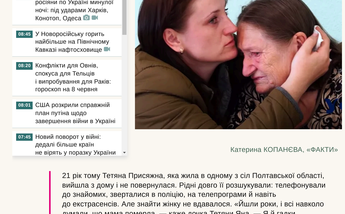

Катерина КОПАНЄВА, «ФАКТИ»

21 рік тому Тетяна Присяжна, яка жила в одному з сіл Полтавської області, вийшла з дому і не повернулася. Рідні довго її розшукували: телефонували до знайомих, зверталися в поліцію, на телепрограми й навіть до екстрасенсів. Але знайти жінку не вдавалося. «Йшли роки, і всі навколо думали, що мама померла, — каже дочка Тетяни Яна. — Я й гадки не мала, що з нею і де вона. Але вірила, що вона жива».

А нещодавно Яні надійшов дивний дзвінок з сільради. Чиновники запитували дані її матері. Виявилося, до сільради надійшов запит з Одеської області, де волонтери прихистили жебрачку, яку разом з іншими бездомними підгодовували на залізничному вокзалі. Літня жінка назвала своє ім'я та місто, де раніше проживала. Вона виявилася мамою Яни.

Коли Тетяна втекла від ромів, на яких працювала, на неї напали, сильно побили та пограбували

— Цю жінку ми помітили біля залізничного вокзалу в Одесі, — розповідає «ФАКТАМ» **волонтер і голова громадської організації «Нове життя» Федір Герасимов.** *— Наша мобільна бригада тепер регулярно годувала безбожних. І Тетяна була серед них. Нас здивувала її граматна мова. Вона справляла враження вродованої та виховної людини. Коли взимку Тетяна попрацила до нашого пункту обігріву, ми більше про неї дізналися. Виявилося, вона понад двадцять років жила на вулиці. З якої причини залишилася без даху над головою, спочатку не розповідала. Це ми з'ясували пізніше, коли стали допомагати їй з відновленням документів. Зробили за допомогою журналістів відповідні запити, і інформація дійшла до села, де раніше жила Тетяна. А потім і до її родичів.*

Незабаром Федору написала незнайомка на ім'я Яна.

— Відправивши мені фотографію Тетяни, вона обережно запитала: «Чи була у вас ця жінка?» — згадує Федір. — Я відповів ствердно. «Чи жива вона?» — запитала. Коли я сказав, що жива, жінка зателефонувала в сільсовет. «Це моя мама! Ми шукаємо її вже 21 рік!». Я відразу запитав, чи готова вона її забрати. «Це навіть не обговорюється. Звісно!» — відповіла Яна. І розповіла, що у Тетяни, виявляється, п'ятеро дітей: син і чотири дочки. Після сварки з сином Тетяна й зникла. З того часу, за словами Яни, де тільки вони матір не шукали.

Після розмови з Яною я підійшов до Тетяни й запитав, чи є у неї діти. Почувши запитання, жінка відразу почала плакати. «Мені зателефонувала ваша дочка. Діти хочуть вас забрати», — сказав я. Після цих слів Тетяна буквально впала в ступор. «А я їм потрібна?» — запитала. «Звичайно, — кажу. — Вони давно вас шукають». Тетяна довго плакала. Розповіла, що 21 рік тому сама пішла з дому, про що дуже шкодує. Образилася на сина, сіла в перший-ліпший потяг і так опинилася в Одесі. Чекала, що діти будуть її шукати. Вони її шукали, але вона цього не знала, і вирішила, що нікому не потрібна. Оскільки у неї не було ані грошей, ані знайомих в Одесі, опинилася на вулиці.

Потім — життя в підземному переході, жебрацтво та напад. Тетяна працювала на ромів. Коли зважилася від них втекти, на неї напали, сильно побили й пограбували. Після побиття жінка частково втратила пам'ять і довгий час не могла згадати, хто вона і звідки. А коли щось згадала, повертатися до дітей вже не наважилася.

— Каже, боялася, що її не приймуть, — розповідає Федір Герасимов. — Зустріч Тетяни з донкою нікого не могла залишити байдужим. Плакали і ми, і присутні на зустрічі журналісти. Яна відразу кинулася до матері. А Тетяна спочатку її не впізнала... «Це я, — тихо сказала Яна. — Ваша донка». Ми дали їм кілька годин на те, щоб побути тільки вдвох. Вони довго розмовляли... Фактично знайомилися заново.

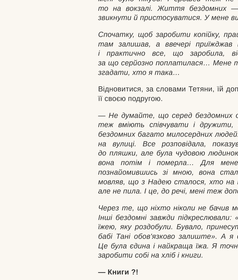

Перша зустріч у притулку для бездомних. «Всі ці роки я вірила, що мама жива», - каже донка Яна

«Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги»

Коли кореспонденту «ФАКТІВ» вдалося поговорити з Тетяною, вона ще була у притулку для безхатьків. Але вже активно збиралася додому — діти повинні були забрати її через кілька днів.

— Я дуже хвилююся, — зізналася «ФАКТАМ» **Тетяна.** *— Не віриться, що все це насправді відбувається. Вже настільки звиклася з думкою, що мій дім — вулиця. Складно навіть уявити, що у мене може бути інше життя. А воно ж колись було... У тому житті у мене була сім'я. Чоловік, п'ятеро дітей. З чоловіком ми, щоправда, розлучилися, коли діти були ще маленькими. Він випивав, а потім ще й підхопив туберкульоз. З того часу дітей виховувала я сама. Працювала на двох роботах — на харчовому комбінаті й в маслоцеху. Ви запитаєте, чому пішла...*

Це сталося після сварки з сином. Діти вже були дорослими. Вадим отримав важкий опік руки, і лікарі наполягали на ампутації. Але на операцію мали кошти. Лікування було настільки дорогим, що мені довелося продати майже все, що було. А потім ця сварка... Мені боляче й навіть соромно про це говорити. Вадим повівся некоректно, і ми наговорили один одному дуже неприємні речі... Я образилася, встала та пішла. Просто так, у нікуди. Навіть речі з собою не взяла. Одягалася, як капуста, дійшла до вокзалу, сіла на першій-ліпший дизель і приїхала до Одеси. Мені було абсолютно все одно, куди їхати. Біль і образа буквально з'їдали мене зсередини. Потім тисячу разів пошкодувала про свій вчинок, але було, як мені здавалося, вже запізно. Я вже не могла повернутися.

— Чому?

- Спочатку через власну гординю. Я очікувала, що діти одразу мене розшукають і попросять повернутися. І ще більше образилася, коли минув тиждень, другий, а ніхто за мною не приїхав. Вирішила, що мене ніхто й не шукав. Ось і залишилася на вулиці. Йти мені було нікуди. І грошей теж не було. Тому жила то в переході, то на парковці, то на вокзалі. Життя бездомних — це зовсім інший світ. Але до нього теж можна звикнути й пристосуватися. У мене вийшло не відразу.

Спочатку, щоб заробити копійку, працювала на одного рома. Він вивозив мене на точку, там залишав, а ввечері приїжджав і забирав. Стояла на паперті в будь-яку погоду і практично все, що заробила, віддавала господареві. Потім зважилася втекти, за що серйозно поплатилася... Мене так сильно побили, що я після цього навіть не могла згадати, хто я така...

Відновитися, за словами Тетяни, їй допомогла бездомна жінка на ім'я Надія. Тетяна називає її своєю подругою.

— Не думайте, що серед бездомних одні п'яниці і злодії. Це зовсім не так. У цьому світі теж вміють співчувати і дружити, — каже жінка. — У кожного свої історії. Серед бездомних багато милосердних людей. Наприклад, моя Надя. Вона допомогла мені вижити на вулиці. Все розповідала, показувала, захищала... Надя іноді могла прихистити до пляжки, але була чудовою людиною. У неї була закрита форма туберкульозу, від чого вона потім і померла... Для мене її смерть стала великою втратою. До речі, познайомившись зі мною, вона стала менше пити. Інші бездомні навіть дивувалися: мовляв, що з Надею сталося, хто на неї так впливає? А я взагалі не п'ю. Курити курила, але не пила. І це, до речі, мені теж допомагало.

Через те, що ніхто ніколи не бачив мене п'яною, до мене на вулиці ставилися з повагою. Інші бездомні завжди підкреслювали: «А наша баба Таня не п'є». Часто ділилися зі мною їжею, яку заробили. Бувало, принесуть щось їстівне, коли мене нема, і кажуть: «Тільки бабі Тані обов'язково залишіть». А я своєю чергою ділилася з ними. Найчастіше хлібом. Це була єдина і найкраща їжа. Я точно знала, що якщо є хліб, буду сита. Мені вдавалося заробити собі на хліб і книги.

— Книги ?!

— Так. Я постійно купувала книги в однієї людини в переході. З дитинства люблю читати. Без даху над головою прожити можу, а ось без книг точно не виживу. Потім чоловіку, у якого постійно їх купувала, стало мене шкода, і він запропонував мені просто брати книги на прочитання і платити за це грошно. Я була йому за це дуже вдячна. Як і дівчатам, які працювали на вокзалі і взамну дозволяли мені ночувати в кімнаті відпочинку. Там же я могла помитися, попрати речі. За це потрібно було платити певну суму, яку я спеціально збирала до зими. А влітку їздила купатися на річку. Завжди за цим стежила — дуже боялася, щоб ніхто не сказав, що їде брудна смердюча бомжиха.

«Я була впевнена, що маму, яка стільки років бомжувала, діти не приймуть»

Поступово у Тетяни відновилася пам'ять. Але повернутися додому вона все ще не зважилася.

— Мені здавалося, що тепер я вже точно не можу це зробити, — зізнається Тетяна. — Як з'явитися перед дітьми після всього, що зі мною трапилось? Зголася давно вже не на сина, а на саму себе. До речі, декілька раз приїжджала в рідне село. Приходила на нашу вулицю та спостерігала за будинком. Побачу зблизку, що діти живі й здорові, — і їду назад, тому що моє місце, як я вже вважала, на вулиці... Я була впевнена, що дітям не потрібна і що маму, яка стільки років бомжувала, вони точно не захочуть прийняти.

Коли волонтери сказали, що донка мене шукає і хоче забрати, не повірила... Пам'ятаю її зовсім ще юною. А зараз вона вже доросла жінка. Коли ми почали розмовляти, Яна сказала мені дещо таке, про що знали тільки я та вона. Тільки тоді, напевно, повірила, що все це не сон...

Яна розповіла, що їхній батько, мій колишній чоловік, вже помер. Що донка Оксана вийшла заміж за пуска і тепер живе в Туреччині... І що вони всі, виявляється, довго мене шукали. А знайти не могли тому, що в Одеській області про мене не було жодних відомостей. Мене жодного разу не затримувала поліція, я донедавна не жила в притулках. Тому 20 років про мене ніде не було інформації. Яна розповіла, що ходила до екстрасенса і та сказала: «Мама жива, шукайте».

— Ми вірили. У мене язик не повертався сказати, що мама померла. Тому що я знала, що це неправда, — попос **Яни** тремтить. *— У той час не було блогерів, не настільки було розвинене телебачення. Якби це сталося два-три роки тому, я б підняла такий галас... Але тоді мені було 18 років, і я не знала, що ще можна зробити. Кілька разів писала на «Жди мене», але не отримувала відповідь. Адже тоді не було навіть мобільних телефонів... Я переконувала себе в тому, що мама жива. Кожен раз у будь-якій ситуації говорила собі: а мама б зробила так, мама сказала б так... Наша мама дуже розумна людина.*

За словами Яни, ані вона, ані інші діти Тетяни не ображаються через її втечу: *«Що було, то було. Все це тепер незначливо. Важливим є те, що мама з нами».*

— Я теж хотіла б забути минуле, — каже Тетяна. — Зараз найбільше хочеться обійняти дочок і сина і сказати, як я їх люблю. І завжди любила.

— У Тетяни прекрасні діти. Дочка Яна так на неї схожа, — розповідає Федір Герасимов. — Напевно, вс ми іноді робимо вчинки, які не піддаються здоровому глузду. І найпростіше людину засудити. Але я за те, щоб не засуджувати, а допомагати. Багатьом людям, які зараз знаходяться в притулку, історія Тетяни дала надію: може, і їх так хтось знайде?

Більшість бездомних взагалі не знають, що з їхніми рідними, чи живі вони. Наші швидкі допомоги регулярно забирають бездомних з вулиць, а мобільні групи годують їх по місту. Ми часто знімаємо це на камеру, виставляємо фото та відео. Якщо раптом хтось із читачів впізнає на фото своїх родичів, нехай телефонують на наші лінію довіри (0 800 303 999). Родичі повинні возз'єднуватися.

Як днями возз'єдналася сім'я Тетяни. Діти вже забрали жінку додому — в рідне село, в будинок, де вона не була 21 рік. Там на неї чекали не тільки діти, але й онуки, і навіть правнук.

Раніше «ФАКТИ» розповідали про трагічну долю безхатька на Одещині, який став «зіркою» Instagram.

Скріншот з відео USI Online

Читайте нас у Facebook

До змісту розділу

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

Друкована версія | Лист редакторові | Поскаржитися

Поділитися 0 | Поділитися | Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ

1 Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і учителює: вийшла книга про українську інтелігенцію початку XX століття — 30 травня 2026 12:24

2 Вбивця мав з собою два зображення Пятницях, але спитав: «Ви Пятницра?» — і після стверджної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2026 12:25

3 «Тактика просочування малими групами вже не дає ворогу тих результатів, на які він сподівається»: командир полку безпілотних систем «Лава» — 22 травня 2026 12:24

4 «Артист в Україні — ніхто»: популярний співак та телеведучий ХАС про зміни під час великої війни — 24 травня 2026 13:24

5 «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нуль»: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 13:24

Рейтинг формується за кліками 7 днів

Погода 08.06.26, ранок
Київ
+18° вологість: 88% тиск: 745 мм вітер: 2 м/с, Північно-східний
sinoptik
Погода на 10 дня від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ

Героїня «ФАКТІВ» Таня Вороніна, яку 16 років тому спотворив сірчаною кислотою обраний залицяльник, народила двійнят — 1 липня 2022 12:21

Не шкодую, що бог дав таких дітей, — мати-героїня одна виховує п'ятьох дітей, четверо з них — з інвалідністю — 24 березня 2022 13:46

«Свого чоловіка та донечку ніколи не бачила: після втрати зору у 28 років вінничанка створила рок-групу музикантів з особливими потребами — 2 лютого 2022 17:33

Дитина-калькулятор: 15-річний школяр множить десятки, сотні та мільйони в умі — 1 лютого 2022 18:05

«Під час обстрілу я згадувала чоловіка та молилась»: у родині Олени Кукли всі захищали Україну — поки її син, чоловік і брат — 22 січня 2022 17:45

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Нацбанк ввів нові правила для доларів: які купюри можуть не прийняти

Близнюкам — нові знайомства, Водолям — несподівані цілі, а Терезам — складний період: гороскоп на тиждень 8–14 червня

Чи треба знімати плівку з сосисок перед варінням: відповідь виробників

США розкрили справжній план путіна щодо завершення війни в Україні

Новини партнерів

© 1997—2026 «Факти та коментарі»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубрикою «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом ® публікуються у якості реклами їх власть інформаційно-рекламного характер.